

[Himmelstrup.]

Løvforslag om Forlængelse af disse Told- og Afgiftslove inde paa den samme Betragtning, og vi stillede Forslag om, at man skulde kompensere Afgiften, som dengang kun angik de tre Fjerdedele af Finansaaret og repræsenterede et Beløb paa 11—12 Mill. Kr., med en midlertidig Forhøjelse af Ølskatten, en Forhøjelse, som Ølproduktionen og Ølforbruget utvivlsomt havde kunnet bære i det Aar, der nu er gaaet, og samtidig skulde der indføres en Tillægsafgift af Spirituosa, der omsættes paa Restauranter. Disse to Ændringer i Beskatningsforholdene vilde indbringe Statskassen et Beløb paa en 8 Mill. Kr., og vi mente saa, at de resterende 3 Mill. Kr. kunde man lade være udækket, idet man kunde gaa ud fra — og jeg tror med Rette —, at den almindelige Opgang i Statsindtægterne paa § 5 vilde dække dette Beløb. Dette er et Spørgsmaal, vi kan vende tilbage til i Udvalget, men jeg henstiller meget indtrængende til den højtærede Finansminister at stille sig velvilligt til et Forslag efter de Linier, jeg her har antydnet, eller efter andre, som vi maaske kunde tale os til Rette om.

Der er saa i det Kompleks af Love, der her foreslaas forlænget, et Strids-spørgsmaal, nemlig det, der staar anført under Nr. 4, Forslaget om Forlængelse af Toldloven af 15. Oktober 1932. Vi mener vedblivende, at ingen af de Grunde, som var bestemmende for den daværende Finansminister til i 1932 at foreslaa denne Ændring i Toldloven, er til Stede for at opretholde, i det mindste ikke i det Omfang, der her er Tale om, denne Toldlov. Vi husker jo, at den kom ind i Efteraaret 1932 og begrundedes af den daværende Finansminister paa to Maader. Dels fremhævede den daværende Finansminister, at den stod i Forbindelse med de Bestemmelser, der var blevet gennemført i § 7 i Valutaloven af 30. Maj 1932, hvor der stod, at Valutacentralen skulde begrænses, og der skulde træffes Foranstaltninger, der skulde muliggøre denne Begrænsning, deriblandt ogsaa nogle Ændringer i Toldloven. Jeg erindrer meget tydeligt, at navnlig Det radikale Parti i 1932 gik stærkt ind for denne Toldlov netop ud fra den Begrundelse, at det var en Afvikling af Valutacentralen, som man nu tilstræbte. Det ærede Medlem Hr. Rager fremhævede den Gang meget stærkt, at det, man tilsigtede med denne Toldlov, var netop at forøge Varerne paa Valutalovens Friliste; man kunde fra radikal Side stemme for Forslaget, fordi det var en begyndende Af-

vikling af Valutacentralen, en Argumentation, som jo blev gentaget ved Lovens senere Behandlinger.

Det har nu imidlertid vist sig, at der ikke har fundet nogen Afvikling Sted, Frilisten er lige saa mager nu, ja, den er egentlig magrere, end den var i 1932, saa af den Grund behøver det ærede Medlem Hr. Rager i hvert Fald ikke fortsat at være interesseret i Toldloven af 15. Oktober 1932. Den anden Begrundelse var det finansielle Synspunkt. Man sagde, at Loven skulde skaffe Penge i Statskassen. Jeg er af den Opfattelse, at der i Virkeligheden ikke er Penge i denne Toldlov. Jeg nævnte nogle Eksempler paa det i Fjor, og jeg tror, den Udvikling, man i Fjor var inde paa, i Virkeligheden har fortsat sig. Af det statistiske Tabelværk om Importforholdene, der nu foreligger for 1934, kan man se, at det Toldbeløb, som indvindes paa de Positioner, det her drejer sig om, er stadig synkende. Jeg kan nævne saadan noget som Tolden paa almindeligt Læderfodtøj, der fortoldes efter Løbenummer 62, og som før 1932 beskattedes med en Sats af 60 Øre pr. kg plus 7½ pCt. af Værdien. I 1931 gav dette Løbenummer en Toldindtægt paa 1,6 Mill. Kr. Saa forhøjede, ja, henimod tredoblede man i 1932 af finansielle Grunde, som det hed sig, Tolden paa dette Løbenummer til 1 Kr. 50 Øre pr. kg plus 10 pCt. af Værdien, med det Resultat, at Toldbeløbet i 1933 gik ned til 500 000 Kr.; i 1934 er det yderligere gaaet ned til 318 000 Kr. Jeg kan endvidere nævne almindelige grønne Flasker, som fortoldes efter Løbenummer 87; det er gaaet paa samme Maade her. Man forhøjede Tolden med 50 pCt., og Resultatet er blevet, at Toldbeløbet, som i 1931 under den gamle Sats var 114 000 Kr., sank i 1933 til 53 000 Kr., og det er i 1934 yderligere gaaet ned til 31 000 Kr. Det samme er Tilfældet med det almindelige Porcelæn, som fortoldes under Løbenummer 124. Det gav i 1931 Statskassen en Indtægt af 681 000 Kr. Efter at Satsen var forhøjet stærkt, gik Toldbeløbet i 1933 ned til 280 000 Kr. for i 1934 yderligere at synke til 174 000 Kr. Og saadan kunde man blive ved! Man kunde nævne en Masse af de Satser, denne Toldlov omfatter: Klaverer, andre Glas, Sæber o. s. v., hvor det faktisk viser sig, at Statens finansielle Interesse er betydeligt mindre nu end under de gamle Satser.

Dette betyder jo i Virkeligheden, at disse Satser er for høje, og de kan ikke begrundes ud fra finansielle Hensyn. Vi har derfor tidligere stemt imod dem, og nu maa